

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piat'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:

Joi'a si Duminica.

Pretiul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anul u **XLI**.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru scacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primeșcă. — Manuscrise nu se
retransmitem.

Nr. 58.

Duminica, 22 Iuliu | 3 Augustu

1879.

Brasovu, 21 Iuliu / 2 Augustu.

Peste căteva dile se astăpta se sosescă la Gastein imperatulu Franciscu Iosifu, care merge se visiteze pe imperatulu Wilhelm alu Germaniei. Intalnirea acestor doui potentati are de astădata o importantia deosebita, pentru că cade tocmai intr'unu timpu candu se astăpta desnodamentulu unor cestiuni politice interioare si esterioare de prim'a ordine.

Unu diuaru de frunte vienesu a aratatu ceea ce pote aduce dupa sine acea intrevadere pentru politic'a interioara a monarchiei austro-ungare, cu aceste puçine cuvinte: „In Germania domnesce reactiunea si barbatii de statu ai Austriei isi dau silintia a imită pe Bismarck.“

Nimenea nu va negă, că momentulu de fața este forte favorabilu tnturorui planurilor de reactiune, ba, ce e mai multu, marea massa a poporatiunei austro-ungare astăpta chiaru cu sete se vina o reactiune senatosa, care se mai curetie aerulu de misamele stricaciōse. In privint'a necessitatii unei schimbari cătu mai grabnice a lucrurilor a convenit d'er' opiniunea publica si marea cestiune a dilei este numai, cumu se se esecute acēst'a schimbare, ce felu se fia reactiunea, care are se vina?

Déca s'ar' poté ferici unu imperiu că celu austro-ungaru dupa o recepta anumita ar' fi lesne a deslegă problem'a, d'er' dualismulu este o viaa dovedă, că cu modalitatea acēst'a, cu fictiuni că aceea a celor doue natiuni privilegiate, nu mai merge nicidecum. A satisfac numai pe unii, ear' pe altii de locu, este o nedreptate strigatore la ceriu si ori-ce s'ar' zidi pe unu asemenea fundamentu ar' fi lipsit de conditiunea de capetenia a durabilitatii; a satisfac pe toti este o impossibilitate a colo, unde, că in monarchia nostra, interesele differitelor popore sunt de multe-ori diametralu opuse unulu altuia. Remane d'er' numai calea de mediulocu, care recere a face dreptate la toti in mesura egala, fara a mai considera, déca fiecare este totodata si deplinu satisfacutu.

Totii barbatii de statu prevedatori si nepreocupati ai monarchiei convinu in parerea, că numai unu guvern dreptu pentru toti, in Austri'a atât, că si in Ungari'a, pote se asigure viitorulu imperiului reorganisandulu pe base durabile. Aceste omeni de statu inse sunt si acuma in mare minoritate, căci passionile nationale, interesele de casta si de partidz rapescu pe cei mai multi cu sine, aruncandu-i in verteju'l luptelor sterpe, cari sleiescu numai poterile statului. In mediulocu multelor interes divergente, cari se combatu dilnicu in monarchia, tronēza interesulu celu mare dinasticu si astadi acestu interesu pare a fi singur'a legatura, care legă totē partile imperiului.

Interessulu dinasticu nu se simte nicidecum multiamitu prin starea de fața a lucrurilor in monarchia nostra, de aceea elu pretinde categoricu o schimbare a sistemului de guvernare. In Austri'a s'a si pus in lucrare acēst'a schimbare, in Ungari'a ea se prepara in secretu. Greutatile sunt inse mari pentru causele, ce le-amu aratatu si in deosebi, pentru că influintele situatiunei esterioare paralizaza de unu timpu incōce in modu insemnatu desvoltarea interna a imperiului.

Dela 1866 Germania a esercitatu o influintia totu mai mare asupra Austro-Ungariei. Chiaru dualismulu si-a afiatu celu mai poternicu sprinu in politic'a bismarckiana. Curentulu prusso-germanu favorisandu astfelii sistemulu dualisticu, s'a pus in contradicere cu interesele dinastice austriace. De unu timpu incōce inse guvernul germanu si-a schimbata tactic'a, organele-i oficiose nu mai ieau in aperare sistemulu actualu austro-ungaru si d. de Bismarck se arata a fi aplecatu de a favorisā cu influint'a s'a planurile partidei dinastice din Austri'a, cari au de scopu a inlocui sistemulu actualu cu unulu, care se corespunda mai multu intereselor casei domnitore.

Germania are acum lipsa mai mare, că ori si candu de a sustiené relatiuni strinse amicabile cu Austri'a, spre a-o impiedecă de a se aliā cu Francia' seu cu vreun'a din celelalte mari poteri, Austri'a dincontra are interesu a fi sprinuita de Germania in politic'a s'a orientala. Preste acēst'a interesele dinastice mai multu seu mai pucinu amintiate de miscarea timpului de fața legă pe cei doi monachi mai strinsu de olalta.

Sub aste impregiurari intalnirea imperatului Franciscu Iosifu cu imperatulu Wilhelm pote ave in adeveru urmari iasegnate pentru viitora desvoltare a lucrurilor.

Cronic'a evenimentelor politice.

Scandalulu cu afacerea Zichy-Asboth a intrat in tr'o noua fasa prin retragerea sub-secretariului de statu in ministeriulu de interne comite Zichy-Ferraris. Dlu Tisza n'a mai potutu se tinea pe favoritul seu in fața gravelor acusatiuni, că a facutu „ghesişturi“ in detrimentulu statului. Vediendu că din dì in dì acēste acusari deveneau totu mai oneratore pentru comitele Zichy, d. Tisza l'a lasatu se cada. Trebuie că ia venitul cu greu, căci inca inainte cu 5 dile, era decisu se 'lu ie in aperare. D. Zichy a cerutu presedintelui clubului liberalu de a chiamā unu tribunal de arbitri, compusu din deputati ai tuturorui partidelor, pentru că se esamineze valoreea insinuatiunilor ce i s'au facutu de d. Asboth, redactoru alu diarului „Magyarország“. Totodata comitele Zichy si-a datu demissiunea pentru a nu influintă prin positiunea s'a oficiala decisiunea arbitrilor.

Facuramu amintire in numerulu trecutu de discursulu ministrului de externe anglesu, marchisul de Salisbur y. Reproducemu astadi cateva pasagie mai importante din acestu discursu. Presentandu-se adeca in 25 Iuliu o deputatiune a societatii anglo-israelite si a colegiului de deputati alu Evreilor britanici, conduceatorii deputatiunei br. Worms si Sir Montefiore, au atrasu atentiunea ministrului asupra dispositiunilor art. 44 alu tractatului dela Berlinu, dicēndu că guvernul romanu nu voiesce a le duce la indeplinire. Salisbur y a respunsu intre altele:

„In cestiunea de fața amu procesu in deplinu acordu cordialu cu guvernele Germaniei si Franciei, si credu, că potu spune si cu Itali'a. Prin urmare cu atât mai pucinu sunt in positiune de a me pronuntia, cu cătu eu, precum si guvernul M. S. Reginei, — nu lucramu isolati, ci că unu membru alu unei aliantie. Nu credu, că br. de Worms a esageratu cătu-si de pucinu inconvenientele, cari au esistat pêna acumu in Romani'a. Acele inconveniente au atrasu la Berlinu atentiunea puterilor, cari au alesu acestu mediulocu camu estraordinaru — cu totē că nu e neauditu — adeca de-a face se depinda recunoscerea Romaniei de o mare schimbare politica, si de ore cari modificatiuni ale legilor interioare ale tierei. Acēst'a a fostu o recunoștere solemnă a principiilor adorate actualmente de totē natiunile civilisate; a fostu unu actu solemn international, pe care puterile nu 'lu mai voru poté revoca. Asemenea sunt si eu de opiniunea baronului de Worms, că Romani'a datoresc esentia s'a unui actu de amicitia si bunavointia a celorlalte puteri. Ultimulu stadiu alu independenței sale — lucrul celu mai neinsemnatu pote — ilu datoresc ori si cum in prim'a linia actiunei Rusiei (sic). Inse faptulu, că a fostu pusa sub tutel'a intregei Europe, datorandu independenti'a s'a unui actu diplomaticu, acēst'a a fostu, dupa cum observă br. Worms, resultatulu sangelui, versatul in Crimea de către Anglia, Francia si Itali'a. Astfelu d'er', avemu unu mare dreptu la recunoșinta a locuitorilor Romaniei, pentru silintiele ce 'si au data poterile apusene.

„Este ceva pipaitu, că Romani'a ar' comite unu actu de mare imprudentia, déca nu s'ar' supune de bunavoie prescriptiunilor tractatului dela Berlinu; de ore-ce nimeni nu va poté tagadui, că echilibrul statelor in aceea parte a Europei este in momentulu de fața forte nehotaritul, si că stabilitatea este marea tinta, pe care o are in vedere diplomiati'a majoritatiei poterilor semnatare. Ori ce statu, care se opune de a recunoscere actele internationale, cari asigura din nou aceea sigurantia si stabilitate, periclitēza acele acte pentru viitoru, căci déca s'ar' ivi complicatiuni noui, si s'ar' violaearasi limite hotarnice, astfelui incătu Europ'a se fia din nov chiamata a luă in consideratiune arangiamantulu teritorialu alu vreunei parti din acele regiuni intinse, atuici unu statu, că Romani'a, care datoresc independenti'a s'a actiunei celorlalte poteri, si a carui'a esistintia depinde, in mare parte, de strict'a observare a legilor internationale, precum si de respectulu tractatelor, ar' compromite gravu propriile perspective ale viitoriei sale esistintie, déca nu ar' voi se respecte acele tractate.“

Din discursulu acesta alu marchisului de Salisbury se vede inainte de tōte, că poterile occidentale facu dependenta dela modificarea legilor interioare, nu independenti'a Romaniei, care este unu faptu complinitu, ci numai recunoscerea ei. Alu doilea se vede, că in privint'a acēst'a esista o intielegere intre Germania, Anglia si Francia langa care Salisbury „crede“ a poté numi si pe Itali'a. Va se dica aceste poteri au convenit a nu recunoscere independenti'a Romaniei, desi ea esista de faptu, pêna ce Constitutiunea romana nu se va modifica in favorulu Evreilor. Salisbury a vorbitu, astfelui accentuandu de repetite ori, că nu lucréza singnru, incătu ne face se credem, că a luat vr'unu angajamentu in privint'a acēst'a, fața cu una din acele patru poteri. Si care pote se fia acēst'a déca nu Germania? Unu articulu publicatul la 29 Iuliu, in „Nord deutschland Allgemeine Zeitung“, organulu principalu alu cancelariului Bismarck ne intaresce in parerea acēst'a. „Este o cestiune vitală pentru ori-ce statu modernu — dice fōia bismarkiana — de a se supune legilor dreptului international, de aceea Camerele romane ar' fi trebuitu se lase afara din cestiune supunerea la voint'a Europei, in cătu pri-cese principiulu art. 44. Romani'a ar' compromite presintele si ar' sacrifică viitoriulu, déca intr'o presintiune anevoie de intielesu ar' cugetă se se puna intr'unu modu permanentu in afara de relatiunile normale cu celealte poteri.“

Din aceste cuvinte cam intunecōse se vede că si organulu bismarkianu recunoscere că si Salisbury, că este ceva ne mai auditu că marile poteri se faca dependenta recunoscerea Romaniei dela modificarea legilor sale interne. Dér' diplomati'a moderna care se inchina cu Bismarck in frunte principiului că „forti'a primă dreptulu“, cere o jertfa nemai pomenita dela Romani'a pentru-că — asia 'i convine“, stat pro ratione voluntas.“ De aceea organulu berlinesu amenintia pe Romani cu disgrati'a permanenta a poterilor apusane, cu alte cuvinte face pressiune in favorulu Evreilor. Este unu interessa germanu că Evreilor se li se dé cătu mai multu; acēst'a ne esplica totu. La acēst'a se mai adauge că poterile mai pucinu interessate că Anglia si Francia sunt inca si pêna astadi forte reu informate asupra situatiunei adeverate a Evreilor din Romani'a, ceea ce se vede si din vorbirea lui Salisbury. Dér' in fine adeverul totu va trebui se invinga.

Luni la orele $11\frac{1}{2}$ dim. Domnitorul Carolu a primitu in audientia pe d. baronu de Corvin, adjutanțul alu Altei iei sale Principelui Bulgaria, care fù condus de unu adjutantu domnescu in trasur'a curții la palatulu din capitala. D. br. de Corvin

a înmânat Altetiei sale Regale, în prezentia dlui ministru alu afacerilor strâne B. Boerescu, scrierile prin cari A. S. Prințele Bulgariei notifică Domnitorului Romanilor urcarea s'a pe tronul Bulgariei. Cu privire la faptul acestui notificare scrie „Press'a“ din București, organul ministrului de externe:

„Acestu faptu este privit u cu fericire de către Romani. Amu contribuit si noi, cu partea nostra, la emanciparea Bulgariei, la exercitarea autonomiei sale, si este prea naturalu se ne bucuram de primul act ce se arata la noi, alu exercitiului acestei autonomii. Pe de alta parte, fie-care intielege numerosele interese cari leaga Romani'a cu Bulgari'a, ai carei fii au afflatu totu-deuna la noi cea mai cordiala si mai buua ospitalitate si pri-mire, in totu timpulu persecutiunilor trecute. Amendoue aceste popore trebuie se se afle in cele mai bune relatiuni; caci numerose suveniri si interese le leaga impreuna. Pentru mantinerea acestor bune raporturi, nu putinu va contribui si ruden'a care se afla intre Prințele Bulgariei si Dinasti'a Romana. Salutam d'r cu fericire cea d'antai manifestare la noi a autonomiei Statului Bulgaru si i uramu cele mai bune succese pe caea desvoltarei si prosperitatiei sale!“

Reproducemus mai la vale adresa ce a dat'o colonia bulgara din București prin-prințelui Aleandru cu ocazia sosirii sale in Bulgari'a, tradusa de „Bin. Publ.“ dupa diarulu bulgaru „Mariti'a“. Ea suna asa:

„Altetia Serenissima! Candu fù nimicu regatului Bulgariei, bravur'a, marirea si gloria Bulgarilor perira asemenea si nu mai remasera de oțatu in amintire. Dupa ce au triumfatu odinioara sub zidurile Bizantului, Bulgarii ajunsera, in ultimele secole a fi numai unu poporu inertu si ne-norocitu, plecatu si gemandu sub iataganulu turcescu, sub privirea indiferenta a Europei. Multiamita lui D-dieu mai antaiu, si multiamita magnanimului imperatu Alexandru II, Tiarului liberatoru, Bulgari'a a inviatu. In fruntea armatelor sale eroice si incungiurat de August'a s'a familia, a-cestu mare monarchu a sfaramatu catenele seculare ale poporelor crestine ale peninsulei balcanice. D-dieu se pazescă pe Imperatu!

„Inaltim! Fericita alegere facuta de adunarea nationala, proclamandu-ve in unanimitate primul Domn alu Bulgariei, chiamandu-ve pe tronul lui Crum-Grozavulu, lui Simeon Celu-Mare, si alu Iassailor, gloriosii nostri regi, ne asicura c-a pro-videntia Te-a destinat a presidat la renascerea nostra. Si apoi Inaltimia vostra nu a luat o parte activa printre Eroii russi la resbelulu de independentia alu Ugo-Slavilor? Faca D-dieu c-a scump'a nostra patria, multu tormentat, crudu mutilata, se ajunga intr'o di sub intelept'a Vôstra directiune si „Viribus Unitis“ se reunescă cu ea pe fratii nostri dela sudu si din occidentu, arbitraru despartiti de noi.

„Inaltim! Celu-A-Totu Puternicu se protegea Bulgari'a, se Te sustie in anevoiosa d'r frumos'a chiamare si se faca c-a totulu se se intorca spre folosulu comunei patrii! Coloni'a din București se grăbesce de a depune la picioarele trouului Vostru omagiele sale respectuoase si de a ve ura o lunga domnia si o fericita vieta. Traiesca Ale-andru I. Traiesca Bulgari'a!

Corespondintie politice i-se scrie cu dat'a de 17 Iuliu din Novibazar urmatorele: „Scirile so-site din Constantinopole despre mesurile Portii de-a vinde prin licitatiiune mosiile Statului din Epiru si de a incass'a contributiunile anticipativ pêna in prima-vî'r'a anului 1880, au provocat in cercurile Albanesilor o adêncă mahniere. Albanesii credu c-a Pôrta a luat u acele mesuri numai pentru motivul c-a voiesce se implinesca pretensiunile Greciei, netinendu séma de dorintele poporatiunii. Inca in cursulu dilei de ieri (17 Iuliu) conduceatorii s-au intruniti la Ahmed-Aga spre a se consultă asupra atitudinii Albanesilor. Déca cei intrunuti voru otari a pune in lucrare program'a de actiune aligei, atunci in curându va isbucni o insurectiune a Albanesilor in contra Portii, din care pré usioru pot se rezulte chiaru impartirea Albaniei. Albanesii sciu c-a comandanții turci din vilaietulu epiro-tesalicu, Hassun Tachsim-pasia si Abdi Cerkez-pasia, abia dispunu de vreo 30,000 soldati, cari de luni intregi nu si-au primitu sold'a si astu-felu nu prea au placere de-a se bate. Lig'a inca nu dispune de puteri mari. Deocamdata, ea nu pot pune pe picioru de bataia mai multu de 10,000 si peste vre-o optu septemani aru mai poté tramite in bataia inca vre-o 20,000 albanesi. De aceea, intru-

nirea conduceatorilor Albanesi nu a pututu ajunge la unu resultatu definitiv, ci a otarit u luá urmatorele mesuri:

1. Se inroleze voluntari. 42 agenti au se mérge prin districtele Djakova, Ipek, Pristina, Monastir si Mitrovita, c-a se organizeze in acele parti 18 tabore.

2. Se redactez mai multe memorie si se inalteze Sultanului o petitiune in care se'l róge c-a se revóce trupele regulate din Ianina, Arta, Preseva si Larissa si se dé voia ligei de a inrolá si intretine in aceste localitati 25,000 voluntari albanesi; éru Pôrta se puna la dispositiunea ligei 30,000 pusci si 50 tunuri spre a se poté bate cu Greci'a. Lig'a se indatoresce de a aperá si man-tine integritatea Epirului si a Tesaliei si, dupa terminarea resbelului cu Greci'a, va pune acele provincii la dispositiunea generalului Sultanului.

3. Lig'a va emite o proclamatiune in care se se invite toti barbatii de a luá armele si de a se indeptá spre otarele Greciei. In fine se tramita o deputatiune pe la Curti'e europene, spre a le rugă se ocrötscă drepturile Albanesilor, cari suntu pa-rasiti chiaru si de Turci'a.

D. Cogalniceanu către oficerii gardei.

D. Cogalniceanu, ministrul de interne, Dumincă dupa ce la 10 ore diminétia trecuse in revista tirulu internationalu, pusu la dispositiunea gardei nationale din Capitala, legiunea IV-a, si dupa ce i-a multiamita pentru esactitudinea ei la serviciu, a trecutu si a primitu, in salónele ministerului de interne, presintarea intregului corpui oficerescu alu gardei din București.

Cu acésta ocazie d. ministrul de interne vorbindu despre situatiune, a inceputu discursulu seu, amintindu serviciile reale facute de garda in timpulu resbelului, si a afirmatu, c-a acésta institutiune a prinsu radacini poternice in organismulu tierii, asia, c-a a devenit u necessitate imperioasa. A promisu a luá mesuri, c-a se se imputineze posturile incredintiate gardei, spre a redá pe cetatieni ocupatiunilor dilnice, si trecendu apoi la impre-giurările politice, cari au datu esistentia ministerului actualu, a amintit u epociile trecute, candu tiér'a era imparită in dôue provincii umilitate, esploatare, fara guvernă in adeveratulu intielesu alu cuventului, espuse la capriciulu si la poftele strainilor; candu in fine, consulii bateau din picioru chiaru in presinti'a dominitorilor; pe candu romanii, abia erau cunoscuti dincolo de granitia, sub numirea dispretilor de „valahi“. „Si déca astadi“, a adausu d. Cogalniceanu, „Romanii sunt cunoscuti, iubiti si salutati cu respectu in toate partile lumei, acésta o datorim intieletiunii si virtutilor, de cari ei au datu proba in timpurile cele mai grele. Pe candu in Françia, Ungaria si alte state introducerea reformelor rurale a facutu se curga sirie de sange si se dispara mii de vietie omenesci, la noi s'a emancipatu si im-proprietaritu la 2 milioane de suflete, fara nici o sguduire sociala, fara cea mai mica desordine. Totu asemenea s'a intemplatu si cu celelalte mari reforme, cari au adusu regenerarea nostra. Apoi, candu unu poporu da pilda de o asemenea intieletiune, elu dovedesce, c-a este maturu si demnu de a trai de sine; face pe strainii se'l respecte si se-i asculte dorintiele.“

„La acésta intieletiune apeleza astadi — a continuat d. Cogalniceanu, — c-a cetatianu si c-a ministrul, către d-vostre, c-a cetatiani si c-a oficeri ai gardei din Capitala. Impregiurările, nu trebuie se ascundemu, sunt din cele mai grave, stă d'r in man'a d-v., c-a cetatiani si c-a oficeri ai gardei, c-a aparatori ai ordinei, se faceti a se castigá in folosulu tierii si gréu'a incercare, la care suntemu supusi.

„Nu trebuie se uitati, c-a sunt reu voitori, cari respandescu felu de felu de neadeveruri, spre a atiti spiritele si a produce neorëndueli, si in situati'a, in care ne aflam, o turburare cátu de mica, cea mai neinsemnată, ar' produce nenorociri pentru tiér'a; pe candu, déca vomu stă in liniste si vomu caută se resolvam cestiunea in perfecta legalitate, nimeni nu va fi in dreptu si nu va poté se ne impuna o solutiune contraria vointiei nationale.

„Nu trebuie asemenea se uitati, c-a si noi, ministrul de astadi, cari amu luat u asupra-ne o res-pundere atatu de mare, suntemu Romani si amu lucrati in tota vieati'a nostra pentru marirea patriei nostre. Nu d'r noi, si tocmai acumu la betranetie, vomu lasá se se pérda capitalulu adunat

cu mari sudori, in timpu de o vietă intréga, din contra: vomu sprijini din tóte poterile interesulu tierii si speru, c-a vomu face se se indeplinesca intocmai programul subscrizu de noi.

„Câtă despre mine, in specialu, este destulu se sciti, c-a sunt din partea tierii cea mai apasata si mai espusa, din Moldova, c-a se nu ve indoiti nici unu minutu, c-a cunoscu cu amaruntine cátu potemu se damu si in ce conditiuni, pentru a garantă esistinti'a si viitorulu tieriei; c-a prin urmare, afacerea se va resolvá fara nici unu periculu pentru noi, in se numai si numai déca vomu fi intielepti!“

Cuvintele miistrului de interne adauge „Rom. Lib.“, dupa care reproducemus acestu discursu, au fostu primite si aplaudate de corpulu oficerilor gardei cu unu adeveratul entusiasmu.

Voci ale diuareloru jidovesci.

D. Cogalniceanu a avutu causa destulu de fundata de a apela la intieletiunea cetatienilor si oficerilor gardei, conjurandu-i se nu dé credientu si optelor inimice, cari au de scopu numai a provoca turburari, spre a aduce nenorociri peste tieră Agentii Aliantiei israelite sunt neobositi si dispunu peste multe mediulöce, de aceea toti Romanii bine-simtitori trebuie se vegheze di si nòpte cu mare grije, déca este c-a tiér'a se tréca fara sbuciumari si prin acést'a grava crisa. Ingrigirile ministrului de interne sunt justificate si prin atitudinea de totu hostila si reutaciosa a pressei curatul jidovesci nu mai puçinu c-a a celeia care sta in soldulu Aliantiei israelite. Eata ce impartasire aduce intre altele intr'o editiune separata scrierea periodica „Israelit“, ce apare in Mainz, in Germania:

„Din Romani'a, dice numit'a fóie, primim din isvoru demnu de credintu (?) sciri intristatore; persecutiunile jidovilor dela 1868 se repeta (sic!) si inca la ordinulu guvernului. Sub pretectului c-a vagabundii trebuie goniti peste granitia, organele guvernului prindu pe Israelitii cei mai onorabili, ii legă in lantiuri, si-i transpórtă peste frontiera. (sic!) Multi, cari erau mai slabii si bolnavi au murit u urm'a maltratari si a transportului. Miser'a este fara margini. Rogam u toti coreligionarii nostri de influintia, se lucre intr'acolo, c-a guvernele europene se puna capetu priu representantii loru acestei persecutiuni teribile, neumane.“

Intentiunea, cu care se latiescu asemenei minciuni este atatu de rea si condamnabile, incătre trebuie se dicem, c-a jidani, cari le colportéza cu atata nerusinare ar' merită in adeveru de a fi goniti din tiéra fara mila. Ne potem face o idea cumu ar' vorbí foile evreesci, candu in adeveru Evreii ar' fi tractati reu si s'ar' provocă o turburare cátu de mica in Romani'a. D. Cogalniceanu a admoniatu d'r tocmai la timpu pe cetatianii romani, c-a se fia cu bagare de séma, caci numerulu inimicilor este mare. Ori-ce neorënduiéla ar' aduce cu sine interventiunea poterilor si paralizarea vointiei nationale. Situatiunea momentana impune Romanilor cea mai mare moderatiune, caci, cumu a observat u ministrul, déca voru stă in liniste si voru resolvá cestiunea in perfecta legalitate nimeni nu va fi in dreptu si nu va poté se le impuna o solutiune contrara vointiei nationale.

Fóia jidovescă „Jüdische Pester Zeitung“ citéza dintr'unu articulu alu unei fóie guvernementale vienesă scrisu sub titlulu „Unu cugetu fericit facia cu Jidani din Romania“ urmatorele: „Considerandu lucrul precum este, numai unu punctu se afia care casuina adeverat'a greutate in emanciparea jidovilor din Romani'a; anume: tieranii din Muntenia si Moldova sunt datori jidovilor cu sume mari de bani, cari tóte sunt intabulate pe mosiile loru. Eliberandu-se jidovii si concedenduli-se se-si cumpere mosii si pamenturi, iezi tóte aceste bunuri prin executiuni si le voru apropiá siesi; astfelii tieranii din Muntenia si Moldova ar' deveni scosi afară din mosiile loru pêna candu jidovii ar' fi adeveratii domni ai mosiilor din Romani'a. Spre a poté fi asecurati contra acestui periclu: trebule se se denegi pentru totdeun'a jidovilor dreptul de a dobêndi proprietati rurale! Acestu punctu trebule intr'adeveru considerat la emanciparea jidovilor, fiind-că Romanilor nu le este iertat se se lase a fi insisi aruncati afară din mosiile loru prin Evrei; in se reului acestuia se poté preventi prin unu modu fórté usioru.

„Regimulu romanu se creeze adeca unu „Insti-tutu de Creditu fonciaru“ (pentru micii proprietari) precum de aceste se afia in tóte statele civi-lisate. Acestu institutu de creditu fonciaru se im-

promute tieranilor banii, că se-si plătesca jidani-datoriele sale, si apoi insusi Institutul se se stabuleze pe sine pe acele bunuri. Prin acésta totu periculu de a-si acuiră jidovii sie-si pe bas'a pretensiunilor loru tôte mosiile si pamenturile, ar' acetă, afora de aceea, regimul că fundatorul astui institut de creditu fonciar ar' dobândi in era o influenția fără poternica fiindu adeca intalnatu pre tôte mosiile tieranilor. Indata ce s'a efectuat acésta numai subverséza apoi alta pedeaca adeverata față de emanciparea jidanilor!

Acestu cugetu — comentéza apoi foia jidana — este in adeveru fericit, numai un'a a lasat-o din vedere. „Spre fundarea unui Institutu de Creditu fonciar se receru multi, fără multi bani, a-nume déca va trebui acestu institutu se numere bani gât'a la toti tieranii că se se plătesca de datorile jidovesci ce-i apasa. Inse, de unde va luă guvernul romanu banii că se creeze unu astfeliu de Institutu! Nu cumva i va inprumută dela Jidov! — E mai usioru dăr, a proiectă atari planuri, decât a le duce in deplinire, de óre spre acésta se receru sume enorme. In Ungaria se luă acomu de ani de dile incóce spre influtiarea unui Institutu de Creditu pre séma proprietarilor. Catev'a luni inainte de ast'a, diet'a Ungariei aprobato spre scopulu acest'a 500,000 fl. din bani statului, si totusi e dubiosu: candu-si va incepe activitatea s'a, si in specialu că óre trainicu n se fia acestu Institutu?“

Din deductiunile de susn ale fóiei jidovesci ar' urmă dăr' că Evreiloru se nu li se dé dreptu a dobândi proprietate rurale, căci altfelu nu s'ar' poté scuti tieranulu romanu.

Raportul generalu asupra lucrarilor Academiei din anul acest'a.

D-lorū puçinu mai lipsesce spre a se implini tocmai 12 ani, de candu guvernul M. S. R. Domnitorul nostru I a convocatu in capital'a Romanie, prim'a adunare a Societății literare romane, compusa de unii din barbati alti ai intregei Romanimi, spre a se ocupă aci, cu toti la data de cultur'a limbei nationale comune.

Aceea Adunare a constituita la 1876 Societatea Academică-Romana, din care cei mai multi dintre noi amu făsu partea si care in decursulu unei esistentie modeste si orori greu amenintiate, au cautat se asiedie temeliele noui adeverutu focaru alu culturei pentru Romani. Pénă la ce punctu ea a reesitu, cercandu prin diferite experimente fărănișul solidu, ce i eră necessariu, pentru scopulu ce si propusese, nu este aci locul de a cerca cu de a merunitu. Destulu ne va fi a spune, că silintele nepregetate ale societății Academice, au determinat transformatiunea feerică, ce ea incérca astadi, astfelui in cátu Academiei Romana nu pote niciodata se uite, că, déca ea datoresce spori si actuala generoseloru si patrioticelor dispositiuni lau in favore-i de cătră poterile legiuitoré si executoare ale tieni, ea pururea trebuie se pastreze o recunoscinta filiale Societății Academice din sinulu careia ea a purcesu.

D'er Academiei Romana proclamata acumu Institutu naionalu in legile tierii a simtiti de indata, că i se cuvine să creă o positiune mai stabila, unu cercu de lucrari mai infașu, o activitate mai continua.

Spre a satisface aceste noui datorintie impuse Academiei prin situatiunea ei de astadi si conformu unui votu predictoarul alu sesiunei din anul trecutu, membrii fostei Societăți Academice, au fostu convocati estimpu in sessiunea extraordinara, mai inainte de timpulu adoptat pentru inmormântările ei anuali.

Indata dupa a nostra intrunire, la 25 Maiu trecutu si manifestatu legitim'a dorintia, imediatu urmata de fapt'a de a rechiamá printre noi, pe toti acei membri ai Societății Academice, cari, din cause diferite renuntiase a mai luă parte la lucrările Societății Academice.

A fostu justa si intelépta acésta mesura căci ea ne a adus in data contingentele pretiose ale mai multoru barbati luminiati adica alu d-v. V. Alexandri, P. S. S. Episcopulu Melisescu, T. Maiorescu M. Fontanu, precum si adessisa d-lui A. Mocioni remasu de astadata inca de departe de noi din cauza de sanetate.

Intruniti dăr', in numeru mai considerabilu de cătu in oricare din sesiunile precedenti, noi amu procesu int'ro de 36 siedintie, pe de o parte la prepararea, la deschidere si la votarea nouilor statute si nouilui regulamentu, care se determine desvoltarea receruta pentru Academiei Romane, pe alta parte la regularea financiala a societății, precum si a altoru cestioni accesorie, cari s'a prezentau in cursulu sesiunii.

Statutele nostra, votate definitivu cu $\frac{3}{4}$ din toti membrii Academiei, in siedint'a din 21 Iuniu (3 Iuliu) si compusă din 46 articuli, repartiti in 3 parti, tractandu despre organizatiune, despre personalu si despre avere si apoi regu-

lamentul votat la 30 Iuniu (21 Iuliu) in 97 articule, cari desvolta si comentéza dispositiunile din Statute, a stabilitu in modu precisu organizatiunea Academiei.

„In trasuri generale voi aminti aci, că principalele inovațiuni sunt:

„1. Permanentul a siedintelor Academice in cursulu anului (odata pe septembra Vinerea dela 1 pénă la 4 óre p. m.) adausa si nu substituita sesiunei generale, care de aci inainte se va tine odata pe anu, dăr la o epoca mai inlesnitore pentru cei mai multi din membrii, adica cu 25 dile inainte de septeman'a patimiloru.

„2. Initiativ'a celor trei sectiuni (literara, istorica si științifica) ale Academiei substituita, in cele mai multe cestioni științifice, celea a intregului corp, fara că prin acésta se fia distrusa unitatea Academiei.

„3. Determinarea numerului de 12 membri in fiecare sectiune, ceea-ce face unu totalu de 36 membri pentru intregul corp.

„4. Incredintarea sarcinelor de secretari ai sectiunilor si aceea a secretarului generalu alu Academiei unor membri alesi de sectiuni si de corpulu academicu pe căte 7 ani pentru că se se poate stabilii o continuitate rationala in tôte lucrările ei.

„5 Repartirea fondurilor, dobândite pénă adi de Academia in specii si categorii, corespondentore pe deplin cu destinatiunile acestor fonduri.

„Tôte aceste reforme si aveau sorgintiele loru in neajunsurile observate, in cursu de cei 12 ani, a aplicarii vechiilor noastre statute si regulamente.

„Se speram, că ele voru aduce rezultatele asteptate. Negresitu, că din parte-ne, cu totii ne vomu silii a le realiză. Unic'a pedica la deplin'a desvoltare a activitatiei Academiei romane va fi pote inca marginuirea midilocelor financiare, de care ea dispune, si cari, din nenorocire, sunt inca in mare disproportiune cu dorintele si aspiratiunile noastre, precum si rezultatele ce publiculu astăpta dela noi. Candu ince despre acésta se va fi convinsu pe de plinu publiculu, atunci potemu speră, că in sinulu Academiei, considerata că adeveratul focar modernu alu luminilor nationale, voru inurge totu asia de generose si de abundante donatiuni, că cele cu cari stramosii nostrii inzestrau odinioara monastirile, privite, pe atunci că unicele sanctuari ale luminii si ale patriotismului.

„Academiei i apartiene de acum inainte grija de a si atrage prin lucrările sale aceea nemarginita incredere a noastre, care singura va legitimă pe deplin in inimele tuturor Romanilor, titlulu impunatoru de Institutu Nationalu ce ea pote de acum inainte in legiuirile tierei.

(Va urmă.)

Lapusulu ungurescu la 23 Iuliu 1879.

Biserica si scol'a romana din Lapusulu-ungurescu a avutu se tréca prin tempuri grele, dăr' acuma priu neintrerupta ingrijire a preștejmatului d. Gabriele Manu advacatu, curatorele bisericei din comitatulu nostru, a capetatu unu avantu insemnatul spre prosperare. In anul trecutu vediendu fondulu scol'i mai desecatul, i-a donat 1100 fl. v. a., in acestu anu in 20 Iuliu, couchiamandu la o adunare pe Romanii din Lapusulu-ungurescu le-a facutu cunoscutu, că comitele Stefanu Eszterházy le-a donat pre séma S. biserice o gradina din mediloculu opidului in marime de 3 jugere, că locu de biserica si casa parochiala, cari ambele se afla pe unu délu langa Lapusulu. Anim'a nobila are comitele, si pentru donatiunea de unu pretiu asiatic mare, poporului exprima prin acésta multiamit'ea cea mai profunda. Cine a fostu ince celu ce a esplicitu comitelui lips'a bisericei noastre si ciue a staruitu pre langa elu că se face acésta donatiune? Acelu care totudeun'a a avutu grije de biserica din Lapusulu, acel'a care mai inainte insusi a donat 7 jugere de pamant bisericei si scolei si o gradina in mediloculu opidului pre carea se afla o casa si aduce anuatim venitul curatul bisericei de 125 fl. v. a.; acel'a care că advacatul comitelui a avutu atingere cu densulu si prin esactitatea lucrărilor sale i-a castigatu increderea, Sp. d. Gabriele Manu.

In adunarea amintita l'am auditu vorbindu pre sp. d. Gabriele Manu in interesulu S. bisericii in modu fără patrundietoriu, provocandu adunarea că se decidea a face biserica; ceea ce s'a si decisu punendu-se unu terminu de cinci ani. Dupa acésta a indemnatum poporulu, că se doneze fia care cătu vă voi din pamenturile sale, pre séma bisericei si pentru portiune canonica, inainte de a se seversi lucrările pentru comassatiune. Poporulu l'a ascultat că pre unu parinte si a inceputu a dona căte cu unu jugeru si cu jumetate jugeru S. biserica. Eaca exemplu, cătu pote face celu ce se interesă de binele S. bisericii, cu poporulu, la care prin iubirea s'a, si prin lucrarea neintrerupta penitru bi-

nele lui si-a castigatu o autoritate paterna. Poporulu din Lapusulu-ungurescu exprima prin acésta sp. d. Gabriele Manu multiamit'ea cea mai profunda, si 'lu asigura că-i va fi pururea recunoscatoriu, ér' biserică si scol'a-i voru fi că doue monumente martore sacrificialor ce le a pusu pre altariu națiunii.

Unu fiu alu diocesei Gherlei.

Siedintele Academiei Romane.

In sied. din 30 Iuniu, D. Emunoilu Bacaloglu, cerêndu cuventulu, exprima Academiei simtiemintele sale de recunoscere pentru onoreea ce i-a facutu, alegandu 'lu de membru alu seu. Dupa acésta D. presiedinte, anuntandu că sectiunea de științe, spre a se complecta, propune de membri pe D-nii Dr. D. Branza, profesor de botanica la facultatea din Bucuresci, Petru Poni, profesor de chimie la facultatea din Iasi si pe D. Dr. Felix, profesor la facultatea de medicina din Bucuresci, invita pe membri că se procedeze la alegere, conformu statutelor, anuntandu că candidatii trebuie se intunescă doue treimi din numerulu membrilor presinti. Se procede la votarea prin bile, dupa care scrutinul cu doue treimi din membrii presenti se pronuntia in favorea recomandatilor. D. presiedinte proclama pe D. Dr. Branza, pe D. Petru Poni si pe D. Dr. Felix de membri ai Academiei. — La ordinea dilei propunerea de membru onorar a D-lui Constantin Bozianu. Se procede la votare prin bile si se admite cu 16 voturi pentru, si 2 contra. Se primesce o propunere subscrisa de 5 membri, cari ceru a se numi membru onorariu D. Grigore Gradistenu. Se procede la votarea prin bile si se admite cu 14 voturi, contra 4. D. presiedinte declară pe D. Constantin Bozianu si pe D. Grigore Gradistenu de membri onorari ai Academiei.

Se continua si se finesce discutiunea regulamentului, care constă din 97 articole, apoi se pune votarea regulamentului in totalu si se votăza cu unanimitate. Se citesc si se aproba statul de prezentia dupa care urmează a se dă diurnele membrilor, pe celu din urma 15 dile. D. Chitău declară că nu va primi niciodata diurn'a ce i se cuvine, ci se rogă a se rezervă la o parte, pentru că impreuna cu o alta suma care e decisu a destină din averea s'a proprie, se se fundeze unu premiu care se pote nume de premiu Iuliu Chitău. — Adunarea felicita pe colegulu seu pentru asemenea promisiune. — La ordinea dilei, diecutiunea raportului comisiei financiare, cititul in siedint'a din 27 Iunie. Conclusiunile sale aprobative gestiunii fondurilor si tuturor lincrărilor delegațiilor, se votăza in totalu cu unanimitate.

In sied. din 2 Iuliu st. v. D. pres. comunica Adunarei o adresa a D-lui I. I. Heliade Radulescu, prin care cere că Academiei se i inlesnăca fonduri pentru tiparirea unor opere postume ale parintelui seu, precum: „Istoria critica universală“ in 4 volume, si retiparirea tragediilor revedute „Prometeu“, „Mahomet“ si Norma, apoi inca „Cronica de poezie generală“, vol. I, poemele „Fingal si Anatolida“, tragedia „Brutu“, „Suvénire si impressiunile unui proscrisu“, 6 volume „Curierul de ambe sexe“, din care ultimulu cu mater inedita. traductiunile lui „Don Quichote“ altele din „Lord Byron“, etc. D. Aurelianu, carele a adus acésta adresa, recomanda cererea către Academia. Ea se tramite in cercetarea sectiunilor literare si istorica. Pres. arata că totudeodata, dera prin alta adresa, D. I. I. Heliade Radulescu a donat pentru biblioteca Academiei unu exemplar din Biblia sacra si din Biblicele, precum si 24 exemplare din tragedia „Brutu“ a parintelui seu spre a se imparti la Dnii membri. Acésta se primesce cu multiamire. —

Dupa o desbatere mai scurta se alegu cu majoritate, D-nii G. Chitău si Al. Romanu, spre a face parte din comisiunea pentru esaminarea cartilor de premiatu in 1880 cu premiele Lazaru, Heliade Radulescu si Nasturel. D. Chintescu cu Sion propune a se complecta si comisiunea pentru cercetarea traducerilor din autorii Eleni cu alti 2 membri precum sa facutu si la comisiunea pentru traduceriile din latinesce. Se adopta si se alegu D-nii I. Ghică si A. Odobescu, că membri ai comisiunii peintre cercetarea traducerilor din autorii eleni. D. Hodosiu presinta din partea autorului a dou'a fascicole din opulu intitulat „O lacrima fericinte“, a D-lui Iosefu. Se primesce cu multiamire. — D. Dr. Felix cerendu cuventulu multiamit'ea Academiei pentru destins'a onore ce i sa facutu alegandu 'lu membru Academiei si promite, că déca lucrările sale au fostu apreciate de Academiei cu prea mare indulgentia D-s'a se va silii de acuma inainte a merită demnitatea, la care l'a chiamata acésta Adunare invitata. D. Dr. Branza pronunta urmatorele cuvinte: „Adéncu miscatul de insemnat'a onore ce ati binevoit u a mi face chiamandu-me in sinulu acestui ilustru corp, ve esprimu, impreuna cu profund'a mea recunoscinta si viuie mele multiamiri, totodata ceru voie colegilor mei din sectiunea științifica că in schimbulu dovedie de stima ce mi-a arestatu luandu initiativ'a a me propune aprobare D-vostra, se le dedicu opulu meu intitulat „Prodromul Florei romane“ ce se afla sub pressa si din care ve oferu ceea ce a aparutu.“ Aceste doue declaratiuni se primesce cu cordiale salutari către noii colegi.

La ordinea dilei alegerea nonei delegatiuni, precum si a oficiului de sectiuni. Siedint'a se suspenda unu patraru de ora pentru consultatiuni, apoi presiedintele citindu art. . . . din statut relativ la alegerea presiedintelui si a trei asesori vice-presiedinti, fie-care din cîte o sectiune diferita se votiza prin bilet. Resultatul votului da, in majoritate absoluta: Ca presiedinte, D. Ioan Ghica'. Ca asesori (vice-presiedinti), D. George Sion, din sectiunea literara; D. D. A. Sturdza, din sectiunea istorica si D. P. S. Aurelianu din sectiunea scientifica. Acestei patru D-ni membri sunt proclamati in calitatile respective pînă in sessiunea anuala a anului 1880.

D. presiedinte citesce art. . . . din statut relativ la alegerea unui secretar generalu alu Academiei pe termenul de siépte ani. Toto-data se observa de cătra delegatiune că, in art. 10 din statut unde se face o enumeratiune de casurile in care se cere doue treimi ale voturilor membrilor presinti, s'a uitatu a se trece litera j care represinta alin. din art. 7 relativ la alegerea secretarului generalu, si se cere autorisatiune a se face acăsta complectare in nou'a editiune a statutelor. Adunarea consultata admite propunerea facuta de delegatiune. Se procede la votu cu bilet pentru alegerea secretarului generalu. D. Odobescu intrunindu done treimi din voturile membrilor presinti e declarat secretar generalu alu Academiei romane si si ia locul in atare calitate.

D. I. Ghica multiamcesce Adunarei de onoreea ce i-a facutu prin repetitie ei alegeri că presiedinte si declara că interesele Academiei i sunt si i voru fi tot-d'au mai scumpe de cătu ale sale proprii. D. Odobescu la rîndul seu multiamcesce pentru sarcina grea ce i s'a incredintiatu si pe care inse se va sili a o sustine in conditiile ce i impune nou'a organisatiune a Academiei romane. Dupa acestea membrii se impartu in sectiuni spre a face alegurile oficialelori speciali.

Redeschidiendu-se siedint'a generala peste o jumetate ora, sectiunea literara, prin alaturatulu procesu-verbalu No. . . . arata că si-a constituitu oficiul alegendu pe: D. V. Alexandri, de presiedinte. D. A. T. Laurianu, de vice-presiedinte. D. B. P. Hasdeu, de secretar pe 7 ani. — Sectiunea scientifica face o comunicare de aceeasi votare prin anexatulu aci raportu, din care se constata că si-au alesu pe: D. N. Chretulescu de presiedinte. D. Em. Bacaloglu de vice-presiedinte. D. Gr. Stefanescu de secretar pe 7 ani. — Totu prin acestu raportu sectiunea scientifica propune pentru complectarea sectiunei că membrii ai ei pe Dnii N. Teclu si Dr. Paul Vasici. D. V. Maniu, secretarul oficiului sectiunei istorice, cerenda cuventul arata că aceasta sectiune nu s'a potutu constitui nefindu astazi in numerulu regulamentar spre a face alegeri, si că membrii adi presenti, că déca nu se va putea face adunare in numeru suficient alu membrilor pînă la sfîrșitul actualei sesiuni, oficiul va remanea compus in modu provisoriu, pînă la viitora sessiune generala din Mai: D. Ger. Baritiu că presiedinte, si D. V. Maniu că secretar, de 6re-ce vice-presiedintele D. Odobescu a trecutu in calitate de secretar generalu alu Academiei. Se ie actu de acăst'a declaratiune.

Asupra propunerei de a se alege D. N. Teclu că membru alu sectiunei scientifice, D. Aurelianu cere cuvantul spre a pune in vedere Adunarei meritele destinate ale Dnii N. Teclu, romanu din Brasovu, carele ocupa adi o positione insemnata in scientia că chimistu si profesor de chimie la diferite alte institute industriale si artistice din Vien'a. Se pune la votu cu bile alegerea Dnii N. Teclu carele intrunindu numerulu de voturi cerute se proclama membru alu Academiei Romane. — Despre calitatile si meritele Dnii Dr. Paul Vasici din Temisióra, vorbescu pe rîndu Dnii P. S. Aurelianu si Dr. An. Fetu carele invita pe D. Baritiu a schită in trasuri rapedi lunga si meritórea activitate scientifica a acestui veteranu alu scientiei medicale printre romani si totu de-o-data zelulu ce elu a depusu pentru insintiarea si sporirea scôleloru printre romanii din Banatu si din tota Transilvania. D. Dr. Paul Vasici, intrunindu numerulu de voturi cerutu este proclamatu membru alu Academiei Romane care prin acăst'a votare si-a complectat numerulu de 36 membri cerutu de actualele ei statute.

D. Odobescu si Stefanescu facu in privint'a budgetului urmatore propunere: „Delegatiunea impreuna cu comisiunea budgetara se elabozeze si se prezinte de urgentia unu budgetu pe 8 luni, adica de la 1 Iulie 1879 pînă la 1 Aprilie 1880. Compturile ultimului budgetu alu societatiei academice se se incheie cu data de 30 Iunie 1879. In noulu budgetu pe 8 luni se se prevîda regularea tuturor sumelor remase de platit dupa vechiul budget si dupa voturile din sessiunea actuala, astu-felu că de la 2 Marte 1880 inainte se se pîta continuă budgetulu in conformitate perfecta cu nouele dispositiuni votate in regulumentu pentru fondurile Academiei. Budgetele pe viitoru voru fi lucratore pe cîte unu anu, incepîndu de la 1 Marte care precede sessiunea generala. Asupra acesteia, adunarea decide că comisiunea budgetara impreuna cu delegatiunea se se intrunesc sprea a esaminá intru cătu propunerea inlesnesc repeade pregatire a budgetului.

D i v e r s e .

(A visu.) Consacrarea monumentului dedicat in memorie a marelui nostru Barnuti in Bocsa-Romana se amana din cauza unor pedece nedelaturabile pe anul venitoriu. Noulu terminu alu consacrarei se va aduce la timpul seu la cunoșint'a onoratului publicu romanu.

(Unu album romanescu.) Dömna Romaniei, scrie „Reuascerea“, s'a mirat fîrte multu vediendu, că in scôle pretutindeni se intrebuintieza pentru desemnul modele luate dupa monumente straine. M. S. R. Dömna a luat frumos'a initiativa de-a se formă unu albumu compus numai cu modele represintandu monumente romanesci. Acelu albumu se va face in curîndu la Asilul Elen'a Dömna. M. S. R. Dömna ar' dori că totte fetele ce iesu din scôlele Romaniei, se intre in societate nu numai cu o crescere si o instructiune buna, ci inca cu acele simtieminte frumos'e si cu acea iubire de tiéra, care facu femeile oneste si mamele iubitore.

(Septembra din urma finançaria) — scrie „Curierul“ Financiaru din Bucuresci — s'a terminat sub nesci auspicii mai bune de cătu aceea, care a precedat'o. Slabiciunea, incertitudinea, in financie, că si in politica, ce semnalaramu in numerulu nostru trecutu, a facutu locu adi sigurantie, unei mari activitati si increderi pe pietele financiare romane, că si pe cele straine. Bonurile nostre de statu, dintre care unele 'si suspendase mersulu loru spre urcare, ear' altele scadiuse chiaru de candu cu punerea pe tapetul a cestiunie israelite si cu amenintiarile de invasiune, si-au recastigatu adi cursurile perdute, si incepua a merge cu sigurantia inainte. Rent'a romana, care a inchis Sambat'a trecuta cu 71,25, o gasim adi la Parisu cu 72,50, manifestandu sigure tendintie de a merge mai departe. Starea acăst'a de lucruri favorabila se datoresce esclusivamente nouei fase ce a luat cestiunea israelita prin compunerea actualului ministeriu de fusiune, impusul de impregiurari si de simtiemantul de conservarei nationala. Acestu actu de unire a somitatilor nostre politice, in impregiurarile grele, prin care trecemu, era dupa noi singurulu midilociu de salvare a situatiunei, singur'a cale pentru a impacă, prin o lupta sustinuta de fortie si inteligentie unite, noile interese nationale romane cu durerosele prescriptiuni ale art. 44 din tractatulu dela Berlinu. Suntem fericiti, că, si de astadata, că in toti timpii de grele incercari, Romani de anima si au datu man'a pentru salutea tierei, facendu abnegatiune de interesele de partidu, de ure personale, spre a lupta cu totii pe teremulu nationalitii in contra impunerilor nedrepte ale strainilor. Multamita asigurarilor facute in program'a ministeriului, linistea a revenit in spirite si lumea financiara a reinceputu se privescă, si mai multa incredere viitorulu Romaniei. — Cu privire la valori, aveam a constatá o seriósa imbunatire in cursuri. „Ruralele“ au recastigatu cursulu de 102; Domenialele au inchis eri cu 102 $\frac{1}{2}$. Imprumutulu municipalu alu comunei Bucuresci cotéza 100 $\frac{1}{4}$; Scrisurile funciare rurale facu 98 $\frac{1}{4}$; Scrisurile funciare nrbanie 92; Obligatiunile casei Pensiunilor varieza intre 183 si 185; imprumutulu cu prime Bucuresci se caută cu 28; Daciile varieza intre 180—190; Romaniele facu 70. In cîte ferate obligatiile 93.70, actiunile 32, si prioritatile 94.30.

(Humbert regale Italiei) s'a apucat, dupa cumu s'a respanditu faim'a din România, de unu lucru colosalu. Elu s'a apucat se ceteasca cu de ameruntulu totte reportele siedintelor parlamentare ce s'a tienutu dela 1848 si notaza intr'unu reportoriu arangiatu cu man'a s'a dupa materii diversele opiniuni, pe care le-au profesatu somitatul cele d'antai ale tuturor partidelor, cu respectu la totte argumentele ce s'a discutat. Unu altu suveranu, ori catu de multu s'ar fi interesat de binele supusilor sei, ar' fi incredintiatu cu acăst'a lucrare pe unu secretariu alu seu. Regele Humbert a voit u se o faca singuru că se cunoscă cu de ameruntulu desbaterile cele mai insemnate, care s'a intemplatu in vieti a parlamentara a Italiei in cei 30 de ani espirati. Unu lucru fîrte frumosu din partea regelui Italiei.

(278 de camatari alungati.) Dupa ordinulu guvernatorului generalu, a principiei Dolgorucov fura alungati din Moscova intr'o di toti camatarii si imprumutatorii pe amaneturi (zaloge) ca la 278 de insi. In diu'a a doua visită guvernatorulu locuintele celor alungati, că se se con-

vinga, că n'a mai remas unul séu altul bastei binefacatori ai omenimei. Contingentul mai mare dintre esilati 'lu forméza Rusii Mai'si aveau prin Moscova casele si bancherile Cei alungati fura scosi din cetate cu militarii socii de o multime mare de poporu.

(Incaldirea castilor cu buru.) In Newyork in Americ'a tocmai s'a infintiatu o societate, care are de gand a realizare proiectulu multu discutatu, de a casele prin conducerea de abur prin tievi. Totalul de 5 milioane de dolari s'a subsemnat platu.

(Acidul salicilic in econodin pivnitia.) Dupa esperimentele facutu, Weidenbusch in Wiesbaden se pîntea buintia a acidulu salicilic in urma casuri cu succesu bunu: 1) pentru că viile noue, cari inca nu s'a asiediatu si inca fertu de totu se le faca se se asiedie si se le trame. 2) că se faca că vinuri tari si mai ce au inceputu de nou se fîrba, se se asiedie pentru că se ferescă cu mai mare siguranță vinurile destinate de ale tramite in tieri se nu se trediesca. 4) spre a aperă, vinul cari trebuie se stă mai multu timpu cepule mucigaiu séu de flôre. 5) spre a feri butile schimbare stricatoasa, adeca de a nu face 6) Spre a direge butile, cari au capetatu flori se poti bagă vinu in elo. Esperimentatorul comanda pentru tréb'a acăst'a acidul salicilic, că se-lu dissolvezi in spiritu 80% si acăst'a solutiune se o torni c'unu cursu in vinulu ce fiérbe; totusi ar' fi a probă mai antaiu in micu de se adeveresc tului in totte casurile cu sigurant'a receruta.

Iudreptare. In nr. trecutu (56) Column'a 1, 1 rîndulu de josu in susu in locu de „conforma se ceti „informă“, ear' pe Column'a 1, colona 3, alu 4-lea de josu in susu in locu de „muz este a se ceti „mîscărileloru“.

Fructificarea depunerilor.

La institutulu subsemnatu se primesc depunerile de capitale spre fructificare cu 5% era sub conditiunea de a se denuntia instiutului ridicarea depunerii cu 6 luni mai inainte cu interes.

Depunerile facute pînă astazi 6 $\frac{1}{2}\%$ se fructifică dela 1 Septembre 1879 in colo cu exceptiunea acelor'a, a caror ridicare este astazi denuntata, căci fructificarea acestor continua cu 6 $\frac{1}{2}\%$ pînă la diu'a, in care terminulu insintiatu. Eara depunerile urmate astazi cu 6% dela 1 Septembre 1879 in voru fi supuse conditiunei: de a se denuntatului ridicarea loru cu 6 luni inainte.

Sibiu, 28 Iuliu 1879.

„Albin'a“

1—3

Institutu de creditu si de economie

Pretiurile piatice din 1 Augustu st. n. 1879.

	Hectolitre.	fl. cr.	Hectolitre
Granu	frunte . . .	6.80	Mazarea . . .
	midiuloci . . .	6.30	Lintea . . .
	de diosu . . .	6.—	Fasolea . . .
Mestecatu	4.10	Cartofi . . .
Secara	{ fromosa . . .	3.90	Sementia de inu .
	{ de midiuloci . . .	3.60	" de cânepa .
Ordiulu	{ frumosu . . .	3.50	1 Chil.
	{ de midiuloci . . .	3.30	Carne de vita .
Ovesulu	{ frumosu . . .	2.50	" de rimatoriu .
	{ de midiuloci . . .	2.40	" de berbere .
Porumbulu	4.—	100 Chil.
Meiu	4.20	Seu de vita prospetu .
Hrisca	—.	" " topitu .

Cursulu la burs'a de Viena din 1 Augustu st. n. 1879.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	67.65	Oblig. rurali ungare .
5% Rent'a-argintu(im-prumutu nationalu). . .	68.45	" " transilvane .
Losurile din 1860 . . .	—	" croato-slav .
Actiunile banci nation. 830.—	—	Argintulu in marfuri .
instit. de creditu 270.25	—	Galbini imperatesci .
Londra, 3 luni . . .	115.75	Napoleond'ori .
		Marci 100 imp. germ .

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu
Tipografi'a: Ioane Gött si fiu Henricu